

АЛБЕНА ГЕОРГИЕВА (1954–2024), доктор на науките и професор в Института за етнология и фолклористика с етнографски музей при БАН. Автор е на книгите „Етиологичните легенди в българския фолклор“ (1990), „Разкази и разказване в българския фолклор“ (2000), „Образи на другостта в българския фолклор“ (2003) и „Фолклорни измерения на християнството. Устни разкази и локална религиозност в района на Бачковския манастир «Успение на Пресвета Богородица» и на Хаджидимовския манастир «Св. Великомъченик Георги Победоносец»“ (2012), както и на редица студии и статии. Съставител е на сборници и автор на коментари към фолклорни текстове, сред които „Когато Господ ходеше по земята. 77 легенди с тълкувания“ (1993), тематичен брой „Жената и фолклорът“ на сп. „Български фолклор“, 2001, кн. 4, „Свети места в Софийско – култове, разкази, образи“ (2013). Основни области на изследователските ѝ интереси са типология на устните разкази, функции на фолклорното разказване, локална религиозна култура и др.

БОГДАНА ПАСКАЛЕВА (1986) е доктор по теория на литературата (2015) и преподавател в СУ „Св. Климент Охридски“ по дисциплините „Антична и средновековна литература“ и „Западноевропейска литература“ (от 2017). Интересите ѝ са свързани с литературата и културата на Античността и Европейския ренесанс. Автор е монография, посветена на „Метаморфози“ от Овидий, на статии и студии в областта на литературознанието, античната и ренесансова литература, култура и философия, а също и преводач на ренесансови текстове, най-вече от латински и италиански език.

БОЖАНА ФИЛИПОВА е литературовед. Родена е през 1984. През 2007 г. завършва „Българска филология“, а през 2008 г. – магистърска програма „Литературознание“. През 2016 г. защитава докторска дисертация по западноевропейска литература на тема „Трансформации на понятията „нова митология“ и „фрагмент“ в романа „Одисей“ на Джеймс Джойс“. От 2021 г. е литературен сътрудник, а от 2022 – главен асистент в секция „Сравнително литературознание“ в Института за литература – БАН. Работи в полето на литературната история и теория, специализира в областта на немския романтизъм и европейския модернизъм. Отвъд литературознанието, научните ѝ интереси са свързани със съвременна философия, музикознание и природни науки. Въпросите за въображението, за експеримента, за техниката, за гения са във фокуса на настоящите ѝ занимания.

ВАНЯ Г. ГЕОРГИЕВА е магистър по антропология и филология (СУ „Св. Климент Охридски“, 2010) и доктор по филология (ПУ „Паисий Хилендарски“, 2015). Работи като главен асистент по българска литература (1878–1918) в Пловдивския университет. Автор е на книгата „Екатерина Каравелова – Лора Каравелова: културно-историческият сюжет «майки–дъщери» в български контекст“ (2017), също и на

редица статии в специализираната периодика и в научни сборници. Интересите ѝ са в областта на историята на българската литература, феминистката теория в съвременната хуманитаристика, биографичната реконструкция.

ВЕРА РАДЕВА е доктор по филология. Завършва българска филология в СУ „Св. Климент Охридски“ и защитава дисертация на тема „Аспекти на чуждостта в разказите на Георги Порфириев Стаматов“ в Института за литература при БАН. Научните ѝ интереси са в областта на българската литература между двете световни войни.

ВЛАДИМИР САБОУРИН е роден на 19.12.1976 г. в Сантяго де Куба. Завършва в София руското училище „Советская Средняя Школа“ при Посолството на СССР в НРБ. От 1984 до 1989 г. е студент по българска филология в СУ „Климент Охридски“. Защитава докторска дисертация при Катедра „Немска филология“ на Софийския университет. От 1994 г. преподава във Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“ дисциплините „Антична и западноевропейска литература“, „Испанска и латиноамериканска литература“, „Португалска литература“, „История и култура на испаноезичния свят“ и „Теория на превода“. През 2010 г. защитава голям докторат на тема „Мистика и Модерност. Испанската католическа мистика през Златния век“. Професурата му е на тема „Сложност и ред. Изследвания върху ранната модерност“ (2013). Бил е стипендиант на Гьоте-Общество във Ваймар, на Германската служба за академичен обмен (DAAD) и гост-лектор на Университета на Федерална провинция Саар, Саарбрюкен и на Калифорнийския университет, Бъркли. От 2016 г. е гл. редактор на е-сп. „Нова социална поезия“.

ГАЛИН ТИХАНОВ е George Steiner професор по сравнителна литература в Лондонския университет Queen Mary. Автор е на пет книги, последната от които – *The Birth and Death of Literary Theory: Regimes of Relevance in Russia and Beyond* (Stanford UP, 2019) – печели наградата AATSEEL за „Най-добра книга в областта на литературните изследвания“ за 2020 г. Изданието „История на руската литературна теория и критика: съветската епоха и след това“ (2011), на което е съредактор, печели наградата „Ефим Еткинд“ за 2012 г. Неговите изследвания в областта на интелектуалната история, върху космополитизма и световната литература са широко превеждани. Последната му книга на български е „Световна литература. Космополитизъм. Изгнание“ (2022). Тиханов е избран в Британската академия и в Academia Europaea.

ЕЛЕНА КОВТУН – доктор филологических наук, профессор, ведущий научный сотрудник, заведующий Отделом истории славянских литератур Института славяноведения РАН, заведующий кафедрой славистики и центральноевропейских исследований Российского государственного гуманитарного университета. Окончила славянское отделение филологического факультета МГУ имени М.В. Ломоносова (1987), аспирантуру (1990) и докторантуру (1999) по кафедре славянской филологии. На той же кафедре в 1991–2021 гг. читала курсы лекций по истории и культуре Чехии, истории чешской литературы, истории русской и зарубежной

фантастики. Сфера научных интересов – чешская и другие славянские литературы, современная российская, зарубежная славянская и западная фантастика, теория и история фантастики и художественного вымысла. Автор более ста пятидесяти научных публикаций, в том числе монографий «Карел Чапек и социальная фантастика XX столетия» (1998), «Поэтика необычайного: Художественные миры фантастики, волшебной сказки, утопии, притчи и мифа» (1999), «Художественный вымысел в литературе XX века» (2008); «Интертекст Мира Посмертия в фантастике XX–XXI вв.» (2024).

КОСТА БЕНЧЕВ е роден през 1969 г. в Плевен, до 1988 г. живее в Ловеч, където завършва Езикова гимназия с профил по немски език. Магистър по философия (1993) и икономика и управление (1999) в Софийски университет „Св. Климент Охридски“, доктор по философия (2023) в университета във Велико Търново „Св. св. Кирил и Методий“. Работи като университетски преподавател и финансист в сферата на кредитирането и управлението на риска в различни фирми и търговски банки. Автор на множество академични статии, както и на три монографии по философия (2024). Има публикувани преводи от различни езици на автори като Лайбниц, Хюм, Хаман, Хьолдерлин, Ръсел, Кафка, Шпенглер, Валери, Хайдегер.

КРЪСТЬО ЙОРДАНОВ (Пловдив, 1975) е главен асистент в Института за исторически изследвания при Българската академия на науките. През 2013 г. защитава докторска дисертация на тема: „Войнушката институция в българските земи през XV–XVI в.“. Основните му изследователски интереси са свързани с проучването на населението със специални задължения и статут, селищата и ежедневието на българското православно население през ранните векове на османското владичество, различните османски институции, социалната история на различни професионални и етно-конфесионални групи, историческата география и демография.

МАГДАЛЕНА КОСТОВА-ПАНАЙОТОВА (Плевен, 1966) е професор д. н. в СУ „Св. Климент Охридски“. Основните ѝ интереси са в областта на руската, българската и славянските балкански литератури. Превежда от руски и испански. Автор е на 13 научни книги, три стихосбирки и над 150 статии в специализирания периодичен печат. Автор и съавтор на четири учебни помагала и три енциклопедични издания. Секретар на българския ПЕН. Член на Съюза на българските учени. Член на редакционния съвет на сп. „Вестник славянских культур“ (Москва), член на редколегията на сп. „Другое полушарие“ (Москва) и на сп. „Пъблик Репъблик“, Германия. Редактор в сп. „Open Journal Studies“ (http://centerprode.com/ojsl/ojsl_editorial_team.html) и „American International Journal of Humanities and Social Science“ (<http://aijhss.cgrd.org/index.php/international-advisory-board>). През периода 2005–2024 г. е гл. редактор на сп. „Езиков свят“, издание на Филологическия факултет в ЮЗУ, Благоевград, а в момента е гл. редактор на сп. „Linguarum universe“ и редактор в сп. „Чуждоезиково обучение (Foreign Language Studies)“.

НАТАЛИЯ ЛУНКОВА (1989) е младши научен сътрудник в Института по славянознание към Руската академия на науките. Завършва славянска филология в Московския държавен университет „М. В. Ломоносов“ през 2011. През периода 2011–2014 е редовен докторант в катедра „Славянска филология“. Научните ѝ интереси са в областта на българския диабололизъм, литературата на жертвите на т. нар. „възродителен процес“ и българската литература след 1989. Преводач, преподавател по български език. Автор е на повече от 40 рецензии и статии, публикувани в научни сборници и периодични издания: <https://inslav.ru/people/lunkova-natalya-aleksandrovna>.

НИКОЛАЙ АРЕТОВ е доктор на филологическите науки, професор, асоцииран учен в Института за литература при БАН, преподавател в Софийския университет. Научните му интереси са в областта на литературната история, сравнителното литературознание, историята на културата. Автор е на книгите „Преводната белетристика от първата половина на XIX в. Развитие, връзки с оригиналната книжнина, проблеми на рецепцията“ (1990), „Убийство по български. Щрихи от ненаписаната история на българската литература за престъпления“ (1994, 2007), „Васил Попович. Живот и творчество“ (2000), „Българското възраждане и Европа“ (2001), „Национална митология и национална литература. Сюжети, изграждащи българската национална идентичност в словесността от XVIII и XIX век“ (2006), „Българската литература от епохата на националното възраждане“ (2009), „Асен Христофоров: От Лондон до Мацакурци през Белене“ (2011), „Софроний Врачански. Живот и дело“ (2017), „Иван Найденов: За право и напредък. Мемоари. Писма“ (2019), „Семейни истории“ (2020), „Бленувани и плашещи“ (2023) и „Многообразният Чудомир и неговото време“ (съвм. с А. Бенбасат, 2024).

ПЕНКА ВАТОВА е доктор по филология и доцент по нова и съвременна българска литература в Института за литература при БАН. Научните ѝ интереси са в областта на историята на българския литературен периодичен печат, проблематиката на българския пътепис и на съвременната българска поезия, културната идентичност на българите в диаспора. Автор е на книгите „Корените и короната (Списание „Хемус“ – между емблемите на малцинството и белезите на приобщаването)“ (Будапеща, 2001; и на унг. ез.: *Gyökér és korona*, Budapest, 2001) и „Идентичности. Литературни и културни образи на идентичността“ (2007); съавтор в колективната монография „Периодика и литература. Книга за сп. „Златорог“ (1920–1943)“ (съвм. с Б. Попов и др.) (2020).

ПЛАМЕН АНТОВ (1964) е проф. д. н. в Института за литература към БАН, поет, писател. Автор на повече от 200 научни публикации и на няколко монографични изследвания: върху българския постмодернизъм (2010, 2016), Яворов и Ботев (2009), Емилиян Станев и Мартин Хайдегер (2019–2021), „До Чикаго и назад“ и „Бай Ганю“ (2021), Българското възраждане и Западната Модерност (2024), както и на 15 книги с поезия, разкази, пиеси и фрагменти. Съставител на научните сборници „Америките ни 1: Южна Америка и българската литература, български следи в Латинска Америка“ (2015), „Америките ни 2: САЩ като метафора на модерност-

та. Българо-американски отражения (XX–XXI в.)“ (2017), „Магическият реализъм“ (2019). Член на Българско общество за проучване на XVIII век, Академичен кръг по сравнително литературознание и Сдружение на български писатели. Носител на национални награди за поезия, драматургия и есеистична проза.

Доц. д-р РУМЯНА ЕВТИМОВА е литературовед и дългогодишен преподавател по руска литература в СУ „Св. Климент Охридски“. Чела е лекции в НАТФИЗ и ШУ „Константин Преславски“, а също в Ягелонския университет, гр. Краков, Полша, и Белградския университет, Сърбия. Научните ѝ интереси са насочени към многообразието от художествени явления през Сребърния век на руската култура, към прозата на Вл. Набоков и М. Булгаков, към есеистиката и поезията на Й. Бродски и др. Изследва рецепцията на Ф. Достоевски, А. Чехов и М. Булгаков в съвременната руска и полска драматургия. Автор е на редица публикации в специализирани научни списания и сборници, а също на раздел в учебника „Руска литература XIX и XX век“ (Пловдив, 2005). Издала е книгите „Догадки за смисъла“ (2006) и „Рецепции и рефлексии“ (2019). Превежда научна и художествена литература от руски, беларуски и полски език; автор на предговорите към част от преведените книги. Носител е на наградата на Факултета по славянски филологии в Софийския университет за най-добра литературоведска книга за 2019 г.

СИЛВИЯ НИКОЛОВА е родена през 2001 г. В момента изучава „Литературознание“ в СУ „Св. Климент Охридски“. Носител е на именната стипендия „Акад. Александър Теодоров-Балан“ на фондация „Еврика“ за 2023/2024 г. Научните ѝ интереси са в областта на българската литература.

ТЕЯ СУГАРЕВА е доктор по изкуствознание и главен асистент по режисура в НАТФИЗ „Кръстьо Сарафов“. Научните ѝ интереси са в областта на режисьорските практики в България и работата на режисьора с драматурга. Автор е на книгата „Между драматургията на абсурда и естетиката на модернизма (Режисьорската практика в България през 80-те и 90-те години на XX век)“ (2021). От 2012 г. работи като режисьор на свободна практика, за което е отличавана с най-престижните номинации и награди в областта на театралното изкуство – „Аскеер“ и „Икар“. Носител е на наградата „Икар“ (2014), на наградата на Сатиричния театър „Златен Кукерикон“ (2013) и на наградата на НАТФИЗ „Най-най-най“ (2012). Интерес за нея представляват както вечните класически текстове като „Мъртви души“ и „Дванайста нощ“, така и съвременните пиеси от български и чужди автори: „Робин“, „Покана за вечеря“, „Унижението“ и др. За един сезон Тея Сугарева работи в САЩ, където поставя „Малкият принц“ и две едноактни пиеси от Тенеси Уилямс в Hanger Theatre (Ithaca, NY). По това време участва и в програмата Directors project на Drama League.